

SIYASİ EYLEMLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Aydınlık Gazetesi, 17 Temmuz 2012

Yıldırım Koç

İşçi/memur eylemlerinin değerlendirilmesine ilişkin yöntem, siyasi eylemlere de uygulanabilir.

Bu konuda sayın Ali Karşılaman 30 Haziran 2012 tarihli mektubunda şunları belirtiyor.

“Farklı bir örnek olarak 1971-72 yıllarında bir devrim stratejisi olarak ele alınan öncü savaş pratiklerini ele alabiliriz. Deniz Gezmiş, Mahir Çayan herkes tarafından devrimci kahramanlar olarak anılır. Buna kimsenin itirazı olamaz, ama onların eylemlerinin başarısız olduğu olgulara dayanarak açıklanır ki, aynı yanlışlar bir daha yapılmamalı.”

Bu tespit son derece önemlidir. İşçi/memur eylemlerinin nesnel ve bilimsel değerlendirmesinin yapılmamasının zararları çoktur. Özellikle sosyalist/komünist hareketin çeşitli örgütlenmelerinin eylemlerinin nesnel ve bilimsel değerlendirilmesinin yapılmamasının maliyeti daha da büyüktür.

Ali Karşılaman'ın adını saydığı ve saymadığı birçok devrimci, inandıkları sınıfsız ve sömürsüz bir dünya ideali için korkmadan ve büyük bir özveriyle mücadele etti; büyük işkencelere, uzun hapislik sürelerine göğüs gerdi; hayatını ortaya koydu. Ölüme gidenler de dimdik gittiler. Gençcik Erdal Eren bile ölümü titremeden kabullendi. Kızıldereli'nde çembere alınanlar (Ertuğrul Kürkçü dışında) ölüme direnerek ölümsüzleşti.

Bu insanlar, Ali Karşılaman'ın belirttiği gibi, birer devrimci kahramandı.

Bu devrimci kahramanlarla aynı sınıfsız ve sömürsüz bir Türkiye ve dünya idealini paylaşıyoruz.

Peki, onların bu amaca ulaşmak için belirledikleri ve izledikleri yolu savunuyor muyuz?

Hayır.

Ancak ne yazık ki, onların devrimci kahraman niteliği, onların izledikleri yol ve yöntemlerin bilimsel ve nesnel bir biçimde incelenmesini çok zorlaştırıyor.

Keşke işçi/memur eylemlerini değerlendirdiğimiz gibi, THKO, THKP/C ve benzeri diğer örgütlerin eylemlerini de değerlendiresek.

Ben 41 yıl önce THKP/C hareketinin en alt birimlerinde, 9 Mart 1972 günü öldürülen Koray Doğan'a bağlı çalışan gruptaydım. Mahir Çayan'ın Kesintisiz Devrim II-III isimli kitapçığını kendi elyazısından daktiloya çekip çoğaltan iki kişiden biriydim. Tarihi yeniden yazmak mümkün değil; ancak daha sonraki yıllarda bazen acaba o elyazısı metin hiç ortaya çıkmasaydı daha mı iyi olurdu diye düşündüğüm çok oldu. Koray Doğan'la ilişkimizi kuran sevgili arkadaşım Hakkı Yazıcı'nın anlattığına göre, Kesintisiz Devrim I olarak bilinen kitapçıya matbaada el konduğunda Koray Doğan'ın kurtarabildiği tek nüsha da bizim gruptaydı; o kitapçı da bizim grup mumluya yazmış, teksir makinesiyle çoğaltılmasını sağlamıştı. Acaba iyi mi yaptık? Acaba yenilgiyle sonuçlanan THKP/C pratiğinin teorik mirası olmasaydı, 1975 ve sonrasında bazı insanlar hayatlarını kaybetmeyebilir miydi?

Devrimci hareketin onurlu insanlarını incitmeden onların pratiklerinin değerlendirilmesi çok zor, ancak gerekli bir çalışma.

Hangi eylem hangi anlayışların sonucu olarak yapıldı; bu eylemin Türkiye'de ilerici/devrimci harekete katkıları neydi, zararları ne oldu?

Türkiye'de 1960'lar öncesinde Türkiye Komünist Partisi'nin ve Dr.Hikmet Kıvılcımlı'nın önderlik ettiği siyasal yapılanmaların silahlı eylemi ve özellikle de devlete karşı silahlı eylemi yoktur. Silahlı eylemler 1960'ların sonlarında başladı; 1975 sonrasında farklı biçimlerde yaygınlaştı. 1960'ları ve 1970'leri yaşayanlardan hâlâ devrimciliğini sürdürenlerin görevlerinden biri, yaşamlarını onurlu bir biçimde feda edenlerin anılarına saygısızlık etmeden, onların pratiklerinin değerlendirilmesi olmalıdır.